

gaar Rytteriet, thi det, som er blevet mig med-
 delt fra saa paalidelig Kilde i en saadan Mængde
 og fra saamange Sider, at jeg er berettiget til
 at antage det for at være fuld Sandhed. Utsam-
 men, omhandler kun Rytteriet, og naar jeg sam-
 menholder det med de praktiske Erfaringer, jeg
 selv har gjort, kan jeg ikke finde den fjerneste
 Uoverensstemmelse derimellem. Derfor har jeg ikke
 villet omtale Fodfolket, thi Behandlingen af det
 kender jeg ikke Noget til; det har jeg ingen prak-
 tisk Erfaring i. Jeg kan kun gjentage, hvad jeg
 udtalte i mit første Foredrag, at, efter den Smule
 Erfaring, jeg har gjort, er Manden og Tønen der
 en ganske anden og bedre end i Rytteriet. —
 Der blev af et æret Medlem omtalt en Ting, som
 ogsaa forekommer mig rigtig godt illustrerer For-
 holdet ved Rytteriet, og det var de mange Selv-
 mord. Dersom de Herrer statistisk ville undersøge
 i Forhold til Mandstabet ved Rytteriet, hvor-
 mange Selvmord, som begaas der, føler jeg mig
 overbevist om, at der vil fremkomme et ganske mærke-
 ligt Resultat. Vi er kun i det sidste 90 Mand
 paa en Rytteriskole, og i den Tid jeg havde med Tje-
 nesten at gøre, omtrent fire Aar, naar jeg regner
 med baade den Tid, jeg laa inde fast og Møn-
 stringerne osv., havde vi regelmæssig et Par, der
 hængte sig hvert Aar. Det er faktisk, og jeg veed
 fra den Tid, jeg laa fast, at flere af dem gjorde
 det, fordi de bleve mishandlede og mente, at det
 ikke var til at holde ud. Det var nu fuldstændig
 feil, efter min Mening, for det var til at holde
 ud; men det er et Moment, som bør fremdrages,
 for at illustrere, hvilken Mand der herfter og paa
 hvilken Maade der arbeides i Kavaleriskolerne.
 Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Balg-
 krebs (Sagb), som ind paa en hel Mængde Ting,
 hvoraf jeg skal lade det Meste ligge — ogsaa
 Udtalelsen om Barnagtigheden skænker jeg ham.
 Naar han og det ærede Medlem for Kjøbenhavns
 5te Balgkrebs (Vilje) kalder det Barnagtighed at
 fremkomme med den Slags Ting, som „Mælke-
 bøtten med Sporer paa“, saa skænker jeg dem
 det. Med Hensyn til det ærede Medlem for Ran-
 ders Amts 2den Balgkrebs (N. P. Jensen) vil
 man vist være enig med mig i, at det er en
 komplet Misforstaelse, naar han tror at kunne
 sammenligne Bynavne og Ogenavne. De nævnte
 os aldrig ved Bynavne; men det er noget helt
 andet, fordi En træffer til at have temmelig røde
 Kinder, at give ham et Ogenavn, som han skal
 lyske indar Vælskerne. Det karakteriserer efter
 min Overbevisning de Herrer ovre ved Binduerne,
 at de kalde det Barnagtighed, at vi fremdrage
 den Slags Ting her i Rigsdagen. Saa talte det
 ærede Medlem fra Thisted en hel Del om Disci-
 plinen i Frankrig, Amerika osv. og kom ogsaa ind
 paa Militærvæsenet i sin Almindelighed. Det
 forekommer mig nu, at jeg fra mit Standpunkt
 er berettiget til at sige, at, naar han omtalte
 Disciplinen, gif han feil i Byen overfor mig; for

jeg vil indbrømme det ærede Medlem, at den Tid
 og det Tilfælde kan indtræde, at en Officer kan
 være berettiget til at trække sin Pistol og paa
 Stebet skyde en Mand en Kugle for Panden.
 Det kan gjaelde saa mange Tusinde Mennefters
 Liv og Velfærd, naar en enkelt Mand forsømmer
 sin Tjeneste, at Sligt kan være berettiget, saa det
 er ikke af Blødsjødighed jeg taler, det tror jeg og-
 saa nok, at jeg tilfækkeligt har fremhævet. Men
 her er Talen kun om, hvorledes Rekrutterne paa
 Søgersborg behandles i Fredstid. Er det da
 absolut nødvendigt, at der skal regne Skjældsord,
 Eder og Forbannelser ned over dem hver eneste
 Dag? Det kan dog ikke være Meningen! Jeg
 kan ikke tro, at det ærede Medlem for Thisted
 Amts 2den Balgkrebs virkelig vil gjøre sig til
 Talsmand for, at Sligt skulde hjælpe til en bedre
 Opdragelse af dem. Net, derved opdrage vi snar-
 ere Folk af den Slags, som krybe under Broen,
 naar de skal frem. Der er et Ordsprog, som
 siger, at den Hund, som man nøder i Skoven,
 bider ikke mange Dyr, og dersom man nøder Sol-
 daterne mod Fjenden, saa tror jeg, man gjør en
 daarlig Gjerning, og at en saadan Fremgangs-
 maade ikke just vil hjælpe til at give dem Be-
 geistring. Naar, det regner de Herrer vel heller
 ikke for Stort! Naar dernæst det ærede Medlem
 talte om Frankrig, saa skal jeg kun sige, at, naar
 de Herrer Militære komme ind paa at tale om
 Uddannelsen i andre Hære osv., saa glemme de
 bestandig, at i de første Slag imellem Preusserne
 og Franskmændene, nemlig ved Wörth og Forbach,
 da løb de Folk, som havde ligget i fast Tjene-
 ste i 5 Aar, bort, kastende Kornstær og det Hele,
 og mange af de Folk, som havde ligget i fast Tje-
 neste i 5 Aar, forstode maatte ikke en Bitte bedre
 at staa fast, end mange af vore Soldater med
 langt kortere Uddannelse have gjort mange Gange.
 Man, heraaer sig stadig paa, at den lange Tjene-
 stetid er et sikkert Middel mod at faae daarlige
 Soldater; men det tyffes mig ikke, at de i den
 fransk-tydske Krig indvundne Erfaringer tyde her-
 paa, men snarere paa det Modsatte. — Jeg skal
 nu gaa over til at omtale nogle Udtalelser, som
 det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Balg-
 krebs (H. Steffensen) særlig rettede til mig. Det
 er jo ikke let at gjøre Alle til Maade; thi det
 ærede Medlem mente i Mobsætning til det ærede
 Medlem for Skanderborg Amts 1ste Balgkrebs
 (Bajer), at Forespørgeren var gaaet altfor vidt i
 Omtalen af sine Erfaringer overfor Rytteriet.
 Jeg tror ikke at tage feil, naar jeg antager, at
 de Erfaringer, som det ærede Medlem har høstet,
 ere overfor 5te Dragonregiment, og naar det ærede
 Medlem vil se mine Udtalelser efter, saa tror jeg,
 han vil indbrømme, at jeg i dette Stykke ikke er
 gaaet videre end tilbørligt. Jeg tror, at jeg har
 givet tilstrækkelig Forklaring, hvorfor jeg er gaaet
 saa vidt, nemlig fordi jeg tror, at jeg, naar paa-
 lidelige Mænd komme med Wibnesbyrd til mig